Гравитација

Када се у етру који је апсолутна празнина појави мисао о стварању а потом активација те мисли у њему се формира просторвреме испуњено материјом чија је енергија пропорционална брзини њеног формирања, а чији је еквивалент њена маса.

Радијално око места стварања разлећу се честице материје, а на месту стварања се формира једна честица антиматерије чија је маса једнака маси свих створених материјалних честица. После исцрпљивања стварањем обухваћеног етра и његовог раздвајања на материју и антиматерију, а због екстремне разлике у потенцијалима, честице материје јурну ка честици антиматерије. Потенцијална енергија материјалних честица се трансформише у кинетичку енергију, тако што се материјалне честице крећу вртложно ка центру.

Вртложно кретање настаје када је потенцијална енергија честице значајно већа од механичког рада који ће се остварити праволинијским кретањем. Па је трајекторија сваке материјалне честице спирална завојница.

Формирани сферни простор је хоризонталном равни, која пролази кроз центар, подељен на северни и јужни полупростор. Материјалне честице северног полупростора вртложе обрнуто од смера казаљки на часовнику гледано са руба полупростора ка центру. Материјалне честице јужног полупростора вртложе у смеру казаљки на часовнику гледано са руба полупростора ка центру. Гледано са северне стране све честице имају кружно кретање обрнуто смеру казаљки на часовнику око вертикалне осе ротације која пролази кроз центар.

Материјалне честице које су најближе центру окружују честицу антиматерије. За њима долазе следеће и следеће и слажу се у концентричним круговима око језгра тј. око честице антиматерије. Када се потроши сав настали материјал формирање земље је завршено. Захваљујући вртложном кретању материјалних честица у поступку ротирања формирана земља има кружно кретање у смеру обрнутом кретању казаљки на часовнику.

Све честице које граде Земљу, а које су заустављене између центра и њеног обода остају на својој путањи хеликоидне завојнице и то је карактеристика Земљиног поља.

Свака честица тежи да се састане са честицом антиматерије и да се врати у етар који је апсолутна празнина. Само мали број честица материје је у директном контакту са честицом антиматерије. У једном акту само тај мали број честица понире у антиматерију и отвара простор да се следећи пакет честица материје примакне језгру конструкције зване Земља. Истовремено се померају све материјалне честице које граде земљу. Ово се понавља 10 пута у секунди како је мислио Тесла или 7.83 пута у секунди како је израчунао Шуман или је то можда 9.81 пута у секунди. То је ритам земље који преставља учесталост гравитационог импулса.

Интензитет гравитационог импулса је:

$$I = \frac{m \cdot V_p^2}{2} \cdot t, (MPa)$$

Где је:

m- запреминска маса (g/cm^3)

V_p - брзина притисног таласа (km/s)

t- време трајања импулса (s)

Како је време трајања импулса 1/10 секунди формула се може написати у облику:

$$I = \frac{m \cdot V_p^2}{20}$$

Правац деловања гравитационог импулса је одређен у формирању земље дефинисаном путањом сваке честице тј. правац његовог деловања има пад ка екватору и пад ка оси земље. Па се импулс може разложити на три компоненте: прва у правцу центра земље, друга је вертикална и она је са смером ка екватору и трећа је хоризонтална са смером обрнутим од смера казаљке на часовнику. Трећа компонента одржава ротацију земље.